

Cô giáo của em

“Một đời người - một dòng sông
Mấy ai làm kẻ đứng trông bên bờ
Muôn qua sông phải lụy đò
Đường đời muôn bước cậy nhờ người đưa”

Nếu như mỗi năm học qua đi là một chuyến đò, học trò là những người khách qua sông, thì thầy cô chính là người lái đò thầm lặng chèo lái con đò ấy đến với bến bờ tri thức, lời thầy nói là dòng suối chảy róc rách, bến bờ thầy đưa tới là cái đích tốt đẹp nhất. Những chuyến đò lặng lẽ qua sông có mấy ai quay trở lại. Nhưng thầy cô vẫn kiên trì, miệt mài chờ đợi những lượt khách tiếp theo. Không có người thầy nào bắt ta phải hiểu những công lao vĩ đại ấy, tự khắc thời gian sẽ trả lời cho tất cả. Con người ai rồi cũng trưởng thành, lớn lên sau những năm tháng gắn bó bên thầy cô và mái trường. Mùa khai trường năm 2024 vẫn còn nguyên vẹn trong ký ức của em, khi trở thành học sinh của Trường Tiểu học Long Biên, một cảm xúc kỳ lạ kéo tới, vừa ngỡ ngàng, vừa rụt rè, vừa háo hức trước những điều mới lạ.

Với em ngôi trường thật đẹp đẽ vào những buổi chiều nắng, những buổi hoàng hôn, cả không gian chậm chậm trôi, ngôi trường bỗng trở nên vắng lặng, yên bình và ấm áp. Dường như nó trở thành một tòa lâu đài trong những câu chuyện cổ tích mà em hồi bé thường hay nghe. Từ khi bước chân vào mái trường Tiểu học Long Biên, em đã mong chờ về một môi trường mới, được gặp các bạn bè mới, thầy cô mới. Ngay từ hôm đầu tiên, khi có lịch tập trung tại lớp học, cô Nguyễn Thị Hiền - GVCN lớp 4A8 đã nói rằng: “Cô rất khó tính và nghiêm khắc” nhưng không vì thế mà em nản lòng.

Hiện nay đứa trẻ nào cũng mong được gặp một giáo viên như thế này: chẳng bao giờ giao bài tập về nhà, cho học sinh thoải mái đùa nghịch, dù mắc lỗi cũng không bị phê bình, không bị phạt, không bao giờ nổi nóng với học sinh, lúc nào cũng dịu dàng và hiền từ. Nhưng đối với em cô Hiền rất nghiêm khắc, luôn ép học sinh vào kỷ luật và khuôn khổ mới là người thực sự muốn tốt cho chúng em.

Em có một suy nghĩ và tự hỏi tại sao cô lại nghiêm khắc như vậy? Hoặc là tại sao có mỗi chuyện nhỏ mà cô cũng phê bình trước lớp và phạt mình? Tại sao cô lại nhấn tin cho mẹ mình việc mình trót không chuẩn bị bài để mình bị mẹ phạt và rất nhiều câu hỏi tại sao được đặt ra,... nhưng khi ta nhìn rõ vấn đề thì sẽ thấy được rằng

từ khi vào học lớp của cô Nguyễn Thị Hiền, mỗi học sinh trong lớp chúng em đã trưởng thành lên rất nhiều, tập trung học tập.

Trong lớp cô rất nghiêm khắc, khi học sinh làm bài sai cô sẽ mắng và bảo người đó chép lại để không mắc lại sai lầm đó nữa. Qua mỗi lần như vậy quả nhiên chúng em không mắc phải những lỗi sai đó nữa và cải thiện điểm số của bản thân. Tóm lại, cô nghiêm khắc chỉ vì muốn chúng em đạt được kết quả tốt nhất. Ngoài ra thì trong những giờ học, thỉnh thoảng cô cũng sẽ tạo trò cười để lớp học bớt căng thẳng. Em rất khâm phục về tài năng của cô Nguyễn Thị Hiền, cô dạy giỏi, chơi thể thao giỏi. Hôm thứ Sáu vừa rồi cô cùng bạn Phương Ngân chơi cầu lông cả lớp chúng em cùng ra cổ vũ cô và bạn.

Mặc dù cô và chúng em mới chỉ gắn bó với nhau được hơn một tháng nhưng em và tất cả các bạn trong lớp đều yêu quý cô. Mỗi ngày đến lớp sau mỗi buổi học căng thẳng là những khoảnh khắc vui vẻ của cô và trò. Đặc biệt em rất mong chờ vào chiều thứ 6 vào những buổi sinh hoạt lớp sau khi nhận xét từng bạn, sự động viên cần cố gắng ở một vài bạn và cô khen thưởng chúng em bằng những hình dán Sticker ngộ nghĩnh kèm theo lời hứa bạn nào có nhiều Sticker cô sẽ thưởng. Sau đó cô còn chuẩn bị cho bọn em những quả cóc, quả xoài chua. Cô và trò cùng ăn cùng nói chuyện không khí rộn ràng vui vẻ cả lớp học.

Em rất biết ơn những bài dạy của cô, mong cô luôn khỏe mạnh, vui tươi, thành công trong sự nghiệp trồng người và sẽ dạy được nhiều người tốt có ích cho xã hội. Cảm ơn cô rất nhiều, mong cô sẽ dạy bọn em thêm được nhiều bài học ý nghĩa và giúp bọn em có nhiều kinh nghiệm hơn để bọn em có kiến thức vượt qua mọi khi năm lớp Bốn và có đủ hành trang bước vào lớp 5 cũng như sau này bước trên con đường dẫn tới thành công.

Học sinh Hứa Bảo Anh - Lớp 4A8